

RECI NE NASILJU: Fizičko nasilje

*Da bismo mogli da se borimo protiv nasilja, moramo znati šta je ono zapravo. **Sledi serija edukativnih tekstova o ovom, možda najvećem, društvenom problemu današnjice.***

Prva asocijacija na termin „**nasilje**“ verovatno su svima batine. Ipak, nasilje ne znači samo fizički napasti nekoga, već postoje i drugi načini na koje nekoga možemo povrediti.

Nasilje ili zlostavljanje obuhvata svaku radnju učinjenu namerno, protiv volje osobe, a koja je ugrožava psihički, fizički, seksualno, ekonomski i sl.

Kada je reč o **fizičkom nasilju**, ono podrazumeva korišćenje predmeta ili oružja radi pretnje, kazne, dominiranja, kontrolisanja ili povređivanja druge osobe. Može da izazove laku telesnu povredu, ili da povrede uopšte nema bez obzira na napad, ali nije retko da žrtva zadobije teške povrede zbog kojih završava u bolnici. Može se vršiti na različite načine, a najčešće se podrazumeva prbijanje, lomljenje delova tela, šutiranje, davljenje ili nanošenje opekotina.

Fizičko nasilje je najočoglednije, jer se posledice u vidu modrica, ogrebotina, preloma itd. ne mogu lako sakriti. Ipak, bez obzira na transparentnost, žrtve obično sakrivaju da ih je neko napao i govore kako su one krive, saplele su se, pale ili udarile u nešto.

Zašto žrtve ćute? Obično je to zbog straha, određene vrste zavisnosti od nasilnika, ljubavi prema njemu isl. (Videti više [OVDE](#))

Žrtve fizičkog nasilja mogu da budu svi – žene u svojim porodicama obično trpe nasilje od strane muža ili drugog muškog člana, mada, i žene mogu da budu napadači, a muškarci žrtve, što je ipak ređi slučaj. U porodici takođe ispaštaju i deca, mada je teže odrediti koje batine spadaju u one „vaspitne“, a koje znače zlostavljanje. Vršnjaci u školi često pribegavaju nasilnom ponašanju kako bi se dokazali i izivljavali nad slabijima.

Ako ne prijavljujemo nasilje i ne govorimo javno o njemu, ovaj problem neće nestati, čak, osećajući da ih niko iz straha ne sme kazniti ili prijaviti, nasilnici mogu postati još okrutniji, a vaša i naša bezbednost još neizvesnija.

Ono što je važno istaći, u rešavanju ovog problema trebalo bi krenuti od sebe. Ako si i sam žrtva nasilja ili poznaješ nekoga ko trpi batine, uvrede ili druge vrste uznemiravanja i napadanja, trebalo bi to prijaviti jer se samo tako i možemo izboriti sa nasilnicima.

„Ono što počne vriskom, ne sme se završiti ćutanjem!“

Nasilnike treba prijaviti, jer je to jedini način da se sa njima izborimo.

Na sajtu www.nasiljenemaopravdanja.org možeš pronaći **SOS** brojeve telefona, a imaš mogućnost i da sa drugima podeliš svoju priču kako bi sebi, ali i njima pomogao i pokazao da nisu sami.

Samo zajedno se možemo izboriti za sigurnost i bezbednost svih nas.

Šta mogu da uradim ukoliko sam preživeo/la neki oblik nasilja?

Kontaktirajte SOS telefone na kojima pozivi mogu biti anonimni
<http://www.zeneprotivnasilja.net/o-nama/spisak-organizacija>

Kontaktirajte centar za socijalni rad <http://www.womenngo.org.rs/publikacije/publikacije-o-nasilju/291-postupanje-centra-za-socijalni-rad-u-situacijama-nasilja-u-porodici-2013>

Pozovite policiju http://www.womenngo.org.rs/images/publikacije-nasilje/Policija_letak_2011.pdf

Procitajte Sigurnosni plan http://www.womenngo.org.rs/images/publikacije-novo/Sigurnosni-plan_2011.pdf